

Масонът Професор Николай Райнов

Професор Николай Райнов е уникален случай в нашата културна история – необикновено разностранен талант: поет, белетрист, драматург, есеист, литературен и художествен критик, учен-теоретик, историк и популяризатор на изкуството, философ-моралист, преводач, публицист, неизтощим сказчик, вдъхновен разказвач на нашия и световен приказен фолклор; художник-декоратор, изучаващ и опитващ разнообразни живописни и графични техники; изискан майстор на илюстрацията, винетката, книжното оформление.

Роден е в с. Кесарево, Великотърновска област на 1 януари 1889 г.

Завършва Духовната семинария в София (1908). Следва философия в Софийския университет (1911). Участва в Първата световна война като военен кореспондент. Завършва Държавно художествено-индустриално училище в София (1919).

Главен ректор на сп. “Зеница” и сп. “Орфей”. Прави литературен своя литературен дебют с книгата „Богомилски легенди“ (1912). Това са легендите на Боян Мага (основателят на Богомилската Школа), под-

несени за широката аудитория. Автор и на 30 сборника с приказки от цял свят (1930-1934); 9 тома “Вечното в нашата литература” (1941); “История на пластичните изкуства” – 12 тома.

Пише поезия, белетристика, философски трактати, трудове по въпросите на изобразителното изкуство, фолклора, етнографията; сътрудничи на периодичния печат; проучва много паметници на културата; публикува редица статии за изкуството и литературата. Превежда “Тъй рече Заратустра” от Ницше (1919).

Професор по история на изкуството в Художествената академия,

София (1927-1950). Академик (1945), дописен член на Българския археологически институт. Основава *Българска Асоциация „Ръорих“*, изнася множество лекции на духовна и философска тематика. Умира в София на 2 май 1954 г.

Изключително активен духовно, той е посветен *масон – първомайстор на ложа „Парсифал.“* Поддържа широка контакти с розенкойцери, теософи и други изтъкнати дейци на различни езотерични течения.

Професор Николай Райнов е тясно свързан с историята и същността на *Богомилското Учение*

слоняващо и до ден днешен редица оригинални богомилски ръкописи и старопечатни книги.

Известна е връзката между *проф. Николай Райнов* и *Учителя Беинса Дуно* (Петър Дънов), въпреки че до ден днешен тя си остава една енигма. Слабо известен е и фактът, че през 1939 г. именно Николай Райнов води Петър Димков – *Лечителя* при Учителя Беинса Дуно и ги запознава. Оттогава Лечителя е верен ученик на Учителя. Близки и неразделни приятели, Димков и Райнов са един забележителен пример как трябва да живее истинският

в България. В редица от неговите произведения („*Богомилски легенди*“, „*Книга за Царете*“, „*Богомилство и Богомили*“ и др.) се съдържа много ценна информация за делото и живота на апостолите на тази *Велика Божествена Школа*. Именно Николай Райнов получава достъп до строго пазеното хранилище на *Голямата Библиотека в Малта*, под-

човек – впрегнал гениалните си способности в безкористна служба на хората.

Нека със следващата публикация – *Символ и Стил* – отдадем подобаваща почит на мястото, което *свободния зидар професор Николай Райнов* заема в Златния Век на нашата културна и духовна история. ♦